

ಯಾವಾಗಂದರೆ ಆಗ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದುಹೋಗಬಹುದು ಅನ್ನವ ಸಲಹೆಯೂ ಬಂದಿತ್ತು ಸಮಾ ಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟುಹಾಕಿಕೊಂಡ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಂದ. ಆಷಿಮೇಲೆ ಕೆಣ್ಣಿರುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವಾದ್ದಾರೆ. ಸಂಪೇಚ್ಯೇಲಿನ ದಾಯಾದಿಯೇ ಸಾಕು. ಅಂದರೆ ತಮಗೆ ವಾಪಸು ಬರೋ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಾನೆ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ? ಬೇಸರದಿಂದ ಪೋನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಅವತ್ತು. ಇಂತಹೆಲ್ಲ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಶಹರ ಮತ್ತಿವರ ನಡುವೆ ಅಂತರ್ಭಾಗಿಕವಾಗಿ ನೇತಾಮತ್ತಿರಬೇಕೆ ತಾಬಿಟ್ಟಿರು? 'ನೋಡೆ ಗೌರಾ, ನಮಗು ಸಂಪತ್ತಿದೆ; ನಮ್ಮಕ್ಕೆಗೂ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮನ್ನೇರ್ಕೆ ಹಿಗೆ ದಿರಿಸುವಾಗಿ ನರಜಿತಿದೆ? ಈ ಸಮ್ಮಾನದಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣವೇನೇ?' ಅಸಹಾಯರಾಗಿ ಅಲವತ್ತು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಎಫ್‌ಲೀ ಕುಂತಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿ ಕೊಕುವ ಕರ್ಕರೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ತಪ್ಪುವಾಗಿತ್ತು.

'ಇನು ಮಾಡುದೋ ತಿಳಿತಿಲ್ಲ ವಡೇರೆ...' ಮುತ್ತಾಚಾರಿ ಕ್ಯೇಹಿಸುಕೊಳ್ಳತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಬರುಬರುತ್ತ ಆತ ಅದನ್ನ ತನ್ನ ಸಮ್ಮುದ್ರ ಅಂತಲೆ ಪರಿಗಣಿತಿಲ್ಲದ. ಅವನಷ್ಟೇ ಬೇಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಣ್ಣ ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಕ್ಯಾಮರ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಘೋಟೊ ತೋರಿಸುತ್ತ, '...ಮಿಂಜಿಯಲ್ಲಖಳುವ ಜೀವಿಗಳ ಸದ್ಯ ಗಲಾಟೆಗಳೂ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನ ಹರಡುತ್ತದೆ ನೋಡು...' ಅನ್ನತ್ತು ಭಾವುಕರಾದರು. ಅದನ್ನ ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಆಚಾರಿ ಹೋಗೆ ಹೋಳಿದು ಸಂಪೂರ್ಣಮಾತ್ರ ಎದ್ದುನಿಂತ. 'ಅಲ್ಲಿ.. ಹಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಹ್ಯಾಗೆ..' ಹಾವಭಾವ ಕ್ಯೇಚಲನೆಯೋಂದಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕರ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತ, 'ಅಲ್ಲ, ಗಟ್ಟಿಮರದಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಗಣ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದೆ ಹ್ಯಾಗೆ? ಎಲ್ಲೆ ಲ್ಲಾ ಹುಡುಕೋಬ ಬದಲು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ. ನೀವು ಹೂಂ ಅಂದ್ರೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಂಗೆ ಬಿಡಿ' ಅಂತ ಚಿಟಕೆ ಹೋಡೆದ. ಈ ಹೋಸ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೋಮಾಂಚನವಾಗಿ ಕುಣಿಯುವಂತಾಯಿತು. 'ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಅಂತಿಯ ಹಾಿಡ್ರೆ?' ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ 'ಅದನ್ನ ನನಗೆ ಬಿಡಿ. ಮರದ್ದು ನಿಮಗೆ ಬಟ್ಟಿಗೆಯಾ ಹೇಳಿ ಸಾಕು' ಅಂದ. 'ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ ದಾದರೆ ಇಲ್ಲಾಕ್ಕಿಲ್ಲ? ನೋಡುವ' ಅಂತ ಕೈ ತಟ್ಟಿದರು ರಾಮಣ್ಣ, 'ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಾಗವಾನಿ, ಚಿಟಕೆ ಜಾತಿಮರ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ನಾರುಜಾತಿ ಮರವೆ ಬೆಕು. ನಾ ನೋಡಕಂತೇನ, ನೀವು ಚಿಟಕೆ ಬಿಡಿ' ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋರಬುಹೋದ. ಮರುದಿನ ಬಂದವ ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪೋಟೊ ನೋಡಿ ಬೆಷ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಗೀಚಕೊಂಡು ಹೋದವ ಮೂರುದಿನವಾದರು ಈ ಕಡೆ ತಲೆಹಾಕದೆ ನಾಪತ್ತೆ ಯಾದ. ತಡೆಯಲಾಗೆ ಅವನ ಮನಗೆ ಹೋದರು ರಾಮಣ್ಣ. ಬಟ್ಟಲುಮನಗೆ ತಾಗಿದ್ದ ತೂಂಡೆಬಟ್ಟ, ಬಂಳಿ, ಹರಿವೆಡಗಳಾಚಿ ಸೇಗೆಗೆ ಹೋದರಿಸಿದ ಹಳೆಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುತ್ತಾಚಾರಿ. ಅವನೆದುರು ಮೂರು ಮರದ ದಿಂಡಗಳಿಂದ್ದುವು. ಎರಡಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ, ಬಂದರ ವ್ಯಾಸ ಉಳಿದೆರಡಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದು, ಬಿಳಿಕಂದು ಬಿಳಿದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವು ಯಾವ ಜಾತಿ ಮರ ಅಂತ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಡುವೆ ಗೇಣು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗುರೇಖೆಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತ, ಯಾರೋ ಬಂದಧನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸದಮ್ಮ ಮುಖಗಿಮೇಗಿದ್ದ. ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾಗತವಾಗಿ ಬಿಳಿದ್ದ ಏಿಧ ಆಕಾರದ ಹತ್ತಾರಗಳು ದೂಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಳಿಯುತ್ತ ರಾಶಿ ಬಿಳಿದ್ದುವು. ಅವಗಳಿಗು ಮರದ ದಿಂಡಗಳಿಗು ಹಕ್ಕಿದ ಕುಂಕುಮ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಸಾರಿತು. ಮರುದಿನ ನೋಡಿದರೆ ಆತ ರಾತ್ರಿಯೂ ಮಲಗಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಗಣಿದ ಒಂದು ಕಣ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ರೂಪಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಳತೆಮಾಡಿ